

Alenka Klopčič

Nosorog Jani je hotel leteti

Ilustrirala Marta Bartolj

DEBORA

Alenka Klopčič
NOSOROG JANI JE HOTEL LETETI

Ilustrirala: Marta Bartolj

© 2009 DEBORA, Ljubljana

Založila in izdala: DEBORA, Ljubljana
Za založbo: Janislav Peter Tacol
Lektorirala: Breda Munda
Oblikovanje in grafična priprava: DEBORA, Ljubljana
Tisk in vezava: SCHWARZ, Ljubljana

Ljubljana, 2009
1. natis, 1. izdaja

Vse pravice, še posebno pravici do razmnoževanja in prevajanja, so pridržane. Noben del te knjige se brez pisnega dovoljenja založbe (lastnice avtorskih pravic) ne glede na odločitev avtorjev izvirnika ne sme v nobeni obliki reproducirati (s fotokopiranjem, z mikrofilmanjem ali drugim postopkom) ali z uporabo elektronskih sistemov predelovati, kopirati, tiskati, razmnožiti ali razširjati. Brez pisnega dovoljenja založbe (lastnice avtorskih pravic) je prepovedano javno objavljanje knjige ali njenih delov, distribuiranje in dajanje v najem.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32

KLOPČIČ, Alenka

Nosorog Jani je hotel leteti / Alenka Klopčič ; [ilustrirala Marta Bartolj]. - 1. izd., 1. natis. - Ljubljana : Debora, 2009

ISBN 978-961-6525-59-6

248347904

Spletna knjigarna:
www.debora.si

Specialne spletne strani
založbe Debora:

www.najhrana.si
www.paparica.si
www.orgazmicna.si
www.zamolcanaistra.eu
www.psi-ha.si

Kazalo

4	Osramočeni nosorogec
9	Kukec trener
13	Letalski trening
19	Prava prijateljica
23	NAUK

Osramočeni nosorogec

Še en dan na toplem soncu v ljubi oazi. Nosorog Jani se je prijetno namestil v senco palmovega drevesa in opazoval gručico belih samorogov, ki so stali nedaleč od njega, veselo rezgetali in bili videti oh in sploh zadovoljni. Ni minil dan, ne da bi jim Jani zavidal. Ne le njihov elegantni videz, predvsem njihovo sposobnost letenja. Kako čudoviti so bili v zraku!

»Jani, pridi! Kosilo je!« se je iz daljave zadrla Janijeva mama Hana in ga prebudila iz zasanjanosti.

Ravno takrat so samorogi pogledali Janija in se začeli krohotati. Spet. Jani je s kratkimi in nerodnimi koraki stekel k mami.

»Mama! Saj sem rekel, da moram shujšati! Ti se pa še tako dereš pred vsemi, naj grem jest. Kot da sem lačen!« je bil Jani hud in obenem prizadet zaradi posmehujočih pogledov samorogov.

»Oh, Jani. Saj si nosorog, ne moreš biti tako suh, kot so tisti zobotrebcji na štirih nogah.«

»Zobotrebcji, ja! Poglej, kako elegantne postave imajo. In vsak ima svojo oboževalko. Enkrat jim bom že pokazal; če se že nočejo dru-

Žiti z menoj, bodo videli, da sem lahko tako lep kot oni.«

»Jani moj, saj si lep. Zelo lep. Nosorogica Maša ti je nenehno za petami, tako si ji všeč.«

»Ah, Maša. Poglej, kako veliko zadnjico ima.«

Mama Hana je zmigala z glavo in odšla od mize, na kateri je bila ogromna skleda zelene solate, in si žlobudrala: »Jej, jej, kaj naj s tabo, otrok? Jej, jej ...«

Tudi Jani je vstal in odšel nazaj proti drevesu. Zdaj se je domislil! Samorogom bo pokazal, da zna tudi on leteti! Začel je teči, hitreje, hitreje, tekkel je mimo njih, poskušal pomigati s svojim malim rogcem in ... padel! In to ravno pred Bliskom, najlepšim samorogom v čredi. Samorogi so Janija najprej debelo gledali, potem pa prasnili v smeh.

»Ja, bajsi, a si padel?!«

»U, pazimo, nosorog gre!«

»Ne nosorog, to je bomba!«

Samorogi so se hudobno smejali, medtem ko je Jani vstajal, pokušljeval in s sklonjeno glavo dejal: »Boste videli, tudi jaz lahko letim.«

Tedaj so samorogi padli še v večji krohot, Blisk je začel butati z zadnjo nogo ob tla, vrgel glavo nazaj in se začel glasno dreti: »Kakšen butec! Da bo tak kot mi, misli. Mali, poglej se, no!« Drugi samorogi so Bliska oponašali z vedenjem, vsak je glasno zbijal šale na Janijev račun, mali nosorog pa je sključeno odcepljal proti mami. Ta je vse videla, bila je žalostna zaradi Janija; ni ga razumela, zakaj želi biti tak kot prevzetni samorogi, a bila je na njegovi strani. Ko je prišel k njej, ga je poljubila na glavo in skupaj sta odšla v jamo, kjer sta

živela. Iz daljave se je še vedno slišal glasen smeh samorogov, vmes pa pripombe, tokrat na račun poljubčka.

»Šibaj k mamici, mali!«

»Poljubček, zamenjati pleničko pa spat!«

»Razvajenček, razvajenček!«

Jani je bedel dolgo v noč, ni mogel zaspati, ker ga je posmeh lepih samorogov vedno bolj bolel. Odločil se je. Jutri gre h Kukcu. On ga bo naučil leteti.